

at komme ind paa, og det er overhovedet vanskeligt for Staten at paatage sig at være Kulleverandør eller en Slags Kulgrosserer. Og selvfølgelig, vil man lægge Beslag paa private eller kommunale Beholdninger, kræver det fuld Erstatning. I dette Øjeblik kan jeg derfor paa Ministeriets Vegne ikke gøre andet end tilraade overalt den størst mulige Økonomi med de Kulbeholdninger, som ere baade i Statens, i de private og i Kommunernes Besiddelse.

En anden Sag er det, om det bliver nødvendigt for Ministeriet og Lovgivningsmagten at tage under Overvejelse, hvad der i Fremtiden mulig bør gøres for at afværge en saadan truende Fare som den, der i Øjeblikket kan øjnes, og det kunde ske derved, at Lovgivningsmagten stillede et Beløb til Raadighed for Ministeriet for at gøre et større Indkøb udover det normale, f. Eks. til Statsbanerne, hvorefter der altsaa kunde fra Befolkningens Side, hvor der er virkelig Mangel til Stede, ske Henvendelse for at faa udleveret, hvad man i et givet Øjeblik maatte trænge til. Men en saadan Foranstaltning kan kun ske ved, at der er Enighed om dette Forhold mellem Ministerium og Repræsentation, idet vi maa kræve, at Rigsdagen er medansvarlig med os for, hvad der sker med Anvendelse af Statens Midler i et saadant Øjemed.

Det ærede Medlem, der har tænkt en Del over denne Sag, har ikke kunnet give noget positivt Raad, men har villet henlede Opmærksomheden paa Spørgsmaalet. Det er for saa vidt overflødig, idet Ministeriet selvfølgelig for længere Tid siden har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og hvad kommunale og private Virksomheder angaar, gaar jeg ogsaa ud fra, at de uden nogen Forespørgsel overalt have Opmærksomheden henvendt paa den mulige Kulmangel og ville se paa bedste Maade at komme over den foreliggende Vanskelighed. Men jeg henleder altsaa Opmærksomheden paa, at Tilførsel af Briketter fra Tyskland er ikke udelukket. Statsbanerne have, som sagt, for nylig faaet en Beholdning derfra, og det vil være rimeligt, at de Virksomheder, der mulig have Kulmangel, benytte sig af Lejligheden, som nu er given, til at henvende

sig til de Agenter, der have med disse Fabrikkers Udførsel at bestille. Andet har jeg ikke at sige til det ærede Medlem i dette Øjeblik.

Wulff: Det er ikke saa unaturligt under en Situation som den, Kulstrejken i England har skabt, at et Medlem i denne Sal finder Anledning til at bringe Sagen paa Bane her, saa meget mere som jeg tror, at det ærede Medlem har Ret i, at det ikke er nogen given Sag, at Forholdene i England ordnes hurtigt. Sagen drejer sig ikke om, som man synes almindeligt at tro i vor Presse, at skaffe slet lønnede Arbejdere en Løn, de kunne eksistere paa. Kularbejderne ere af de bedst lønnede Arbejdere i England, og i Virkeligheden drejer Krigen derovre sig om noget principielt, om Muligheden af at fratage Kulmineejerne Gruberne, nationalisere dem, gøre dem til Arbejdernes udelukkende Ejendom, saa at de kunde faa det fulde Udbytte af Arbejdet. Det er derfor ikke sandsynligt, at den Kamp ender saa hastigt.

Naar jeg har taget Ordet, er det ikke min Hensigt at supplere, hvad den ærede Forespørger har fremdraget om selve Kulspørgsmaalet, men det Spørgsmaal rejser et andet Spørgsmaal: Ere vi saa hjælpeløst stillede her i Landet, naar vi ikke kunne faa tilført Kul, som det kan se ud til? Ere vi ikke i Stand til selv at tilvejebringe naturlig Energi, der mere eller mindre kunde træde i Kullenes Sted? Og jeg ønsker da at benytte denne Lejlighed til saa stærkt som muligt her i Tinget og derved videre omkring at henlede Opmærksomheden paa, at vi have adskillige Kraftkilder her i Landet, som man plejer at tillægge forholdsvist ringe Værdi, men som ikke ere saa ubetydelige, som det ser ud til. Den ene, som jeg dog kun flygtigt skal berøre, er Moserne. Jeg gengiver efter Hukommelsen, men tror ikke desto mindre at give nogenlunde rigtigt, naar jeg siger, at Professor Steenberg har forfægtet, at Aamosen i Vestsjælland alene vil kunne forsyne Vestsjælland med al den Kraft, det har Brug for i et langt Tidsrum, naar man omdanner dens Tørv til Kokes, og tillige, at der ved denne Omdannelse frigøres Gas, der er saa rigt paa Kvælstof,